

SZEGED-SZENTMIHÁLYI

BÚZASZÖM

XXI. évfolyam

A Szent Mihály Plébánia Hírlevele

2026. Húsvét

Nagyböjti üzenet

Tudományosan nem bizonyítható igazságaink, amelyeket elfogadunk

Van néhány meggyőződés, amely körülöleli az életünket, mint a levegő. Nem látjuk, nem tudjuk kémcsőbe zárni, mégis ezek tartják mozgásban a világunkat.

Például: megéri szeretni. Megéri áldozatot hozni másokért. Megéri jól tenni akkor is, amikor senki sem látja.

Ezeket az állításokat nem lehet laboratóriumban bizonyítani. Nem lehet mérőszalaggal kimérni a szeretet értékét, és nem lehet kísérletekkel igazolni, hogy egy önzetlen döntés valóban „megéri”. Mégis, az emberiség története újra és újra erről tanúskodik. Az élet lassan, tapasztalatokon keresztül vezet el oda, hogy felismerjük: a szeretetbe fektetett élet termékenyebb, mint az önzésbe zárt. Ráeszmélünk, hogy a keresztény igazságok valóban működnek. Azoknak, akik nem egy poros dokumentumként tekintenek rájuk, hanem megélik.

A hit mindenkiben ott van tehát. Minden kontinensen megjelenik a feljebb valóba vetett hit. Isten létezése sem olyan igazság, amelyet mikroszkóp alá tehetünk. Inkább olyan valóság, amelyre az életünk eseményei, a találkozásaink és a kegyelem csendes pillanatai nyitják fel a szemünket. Ahogy a Zsoltáros mondja: „Ízleljétek és lássátok, milyen jószagos az Úr!” (Zsolt 34,9).

A hit nem egy elméleti tétel elfogadása, hanem annak felfedezése, hogy Isten valóban kapcsolatba akar lépni velünk. Nem közömbös számára az életünk. Sőt, jól akar kezdeni vele. Áldásában akar részesíteni bennünket. Azt akarja, hogy ne tartson rabságban a félelem, harag, a hamis istenek és az élvezet világa, hanem hogy felismerjük őt, aki édesanyánk méhében alkotott bennünket. A bűn nem pusztán szabályszegés. Inkább olyan, mint egy zsilib, amely elzárja az áldás folyását. Amikor bezárkózunk az önzésbe, a haragba vagy a kö-

zönybe, akkor valójában saját szívünk kapuját csukjuk be Isten ajándékai előtt.

A nagyböjtt éppen erről szól. Amikor valaki lemond valamiről, Isten felé fordul, több időt ad az imának, vagy tudatosabban figyel a másik emberre, kívülről nézve talán értelmetlennek tűnik. Mi értelme van annak, hogy valaki önként vállaljon lemondást? Ezt sem lehet bizonyítani. Mégis sokan megtapasztalják: a lemondás megtisztítja a szívet, szabaddá tesz, és közelebb visz Istenhez. A nagyböjtben az ember mintha kitisztítaná a csatornákat, hogy Isten kegyelme újra szabadon áramolhasson az életében.

A húsvét pedig annak a legnagyobb példája, hogy a kegyelem a legutolsót, a legelvesztettebbet mindig eléri. Jézus utolsó lett értünk, hogy kifejezze: az Istennek az ember az első. Úgy szeret bennünket, hogy életét adja értünk. Amikor Jézus a kereszten meghalt, emberi szemmel nézve minden elveszett. A szeretet, az igazság, az áldozat mintha kudarcot vallott volna. De húsvét hajnalán kiderült: a szeretet útja nem zsákutca. A feltámadás azt hirdeti, hogy Isten valóban képes új életet fakasztani ott is, ahol az ember már csak vereséget lát. Ennek partnere az Egyház. Segít bennünket, hogy Krisztus ereje eljuthasson a mi életünkbe: keresztes, gyónás, szentmisék által.

Az Egyház hív, hogy a kaput folyton nyissuk nagyobbra Isten előtt. A faluban a boldog élet is ehhez kötődik. Amikor az ember elindul a megtérés útján, és engedi, hogy Isten szeretete átformálja, lassan megtapasztalja: azok az „igazságok”, amelyekről korábban csak hallott, valóban működnek.

Várunk mindenkit szeretettel templomunk közösségében!

Kovács Zoltán plébános

Mikor van húsvét?

Húsvét ünnepe, minden évben eltérő naptári napon van, nincs rögzített időpontja, de általános szabály, hogy a legkorábbi március 22-én lehet, a legkésőbbi pedig április 25-én. Annak több oka is van, hogy ez így alakult: vallási, csillagászati és történelmi kompromisszumok eredménye.

De haladjunk sorba! A kiinduló pont a zsidó pészah ünnepe, ami a zsidó holdnaptár szerint van meghatározva. Mindig a tavaszi napéjegyenlőség utáni első telihold idején kezdődik. Ehhez kötődik Jézus kereszthalála is, a legkorábbi keresztény közösségek a húsvétot egyszerűen Pészah kezdetén, annak idején tartották, függetlenül attól, hogy milyen napra esett. Voltak olyan közösségek, amelyek ragaszkodtak a vasárnapi ünnepléshez, mivel Jézus feltámadása vasárnap történt.

Az egységet, húsvét ügyében, a niceai zsinat 325-ben teremtette meg, azzal, hogy rögzítették: marad-

jon meg a zsidó holdnaptár szerinti időzítés, vagyis az első tavaszi holdtölte, de nem azon a napon, hanem a holdtöltét követő első vasárnapon legyen húsvét ünnepe. Bölcs döntés volt, de egy kicsit komplikáltnak tűnik a pontos naptári nap kiszámítása, amit még az is bonyolít, hogy a tavaszi napéjegyenlőség dátuma is változhat, március 19-20-21 lehet. De erre is lett megoldás: a Gergely-naptárban rögzítették március 21-re a tavasz kezdetét. A telihold időpontja sem pontosan egyezik meg a csillagászati telihold idejével, az egyházi, számított „holdnaptárát” használjuk. A vasárnap már a „rendes” helyén van.

Tehát, a címben szereplő egyszerű kérdésre az egyszerű válasz: a tavaszi napéjegyenlőség utáni első holdtöltét követő vasárnapon van húsvét.

Rácz János

Pünkösdlő rigmusok a '30–'40-es évek ruzsai tanyavilágából

Köszönés: Dicsértessék az Úr Jézus Krisztus
Szabad-e pünkösdlőni?

1.
A pünkösdek jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse a mi szívünket,
Az apostolokkal,
Melyet Jézus ígért vala,
Akkor mén el menyországba,
Mindenek láttára,
Tűzes nyelveknek zúgása,
Úgy mint szeleknek zúgása,
Mindenek láttára,
Bor, búa és gyümölcs,
Förgetegbe lészen,
Az Úr Messiásnak,
Kibimbózott ága,
Király koronája,
Királyné pálcája,
Szálljon erre házra,
Az Isten áldása,
Mint régente szállott,
Az apostolokra.

2.
A pünkösdek jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse a mi szívünket,
Az apostolokkal,
András bokrétás,
Jól meg húzd, jól meg húzd,
A lovad kantárját,
Ne tipedje, ne tapodja,
A pünkösdi rózsát,
A pünkösdi rózsa
Kihajlott az útra,
Szedje föl a kisasszony,
Kösse koszorúba.

3.
A pünkösdek jeles napja,
Szentlélek Isten küldötte,
Erősítse a mi szívünket,
Az apostolokkal,
Imi, mimi, mi van ma,
Piros pünkösdi napja,
Holnap lesz, holnap lesz,
A második napja,
Én gyöngye vesszőcske vagyok,
Minden felé hajlok,
Nem anyától lettem,
Rózsafán termettem,
Piros pünkösdi napján,
Hajnalban születtem,
Dicsértessék az Úr Jézus.

Lejegyezte:
Kószó Józsefné Csorba Rozália,
93 éves

Sozo ima

A Sozo ima egy keresztény belső gyógyító és szabadító szolgálat, amelynek célja, hogy az ember mélyebben megtapasztalja az Atya, a Fiú és a Szentlélek szeretetét, és helyreálljon a személyes kapcsolata Istennel. A „sozo” szó a görög σωζω igéből származik, amely a Szentírásban a megmentés, a gyógyítás és a megszabadítás egységét fejezi ki. A bibliai gondolkodásban a megváltás nem csupán a bűnök bocsánatát jelenti, hanem az ember teljes helyreállítását. Erre utal Jézus szava a vér folyásos asszonyhoz: „Leányom, a hited meggyógyított téged. Menj békével, és légy megszabadulva bajodtól!” (Mk 5,34). A görög szövegben itt a sozo szó szerepel, amely egyszerre utal a gyógyulásra és az üdvösségre.

A Sozo ima alap gondolata az, hogy az ember életében sokszor olyan sérülések, hamis hiedelmek vagy fájdalmas tapasztalatok alakulnak ki, amelyek akadályozzák az Istennel való bizalomteljes kapcsolatot. Ezek a belső akadályok gyakran nem pusztán tudatos gondolatok, hanem mélyebb lelki minták vagy emlékek, amelyek befolyásolják azt, hogyan látjuk önmagunkat, másokat és Istent. A szolgálat során az imát kérő személy a Szentlélek vezetésében igyekszik felismerni ezeket a pontokat, és meghívni Jézust ezekbe az emlékekbe vagy élethelyzetekbe. A hangsúly nem az elemzésen vagy a pszichológiai feltáráson van, hanem azon, hogy az ember találkozzon Krisztus gyógyító jelenlétével és igazságával.

Egy Sozo imaalkalom általában imádságos légkörben történik, többnyire két szolgáló jelenlétében, akik segítik az imát kérő személyt abban, hogy figyeljen arra, amit a Szentlélek a szívében fel akar tárni. A folyamat során gyakran megjelenik a megbocsátás, a múlt sebeinek átadása Istennek, valamint azoknak a hamis hiedelmeknek az elengedése, amelyek az emberben kialakultak. A szolgálat egyik fontos hangsúlya az, hogy az ember külön-külön is felismerje és elmélyítse kapcsolatát az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel.

Előfordul, hogy valaki könnyebben tud Jézushoz fordulni, de nehezebben bízik az Atya szeretetében, vagy bizonytalan abban, hogyan vezeti őt a Szentlélek. A Sozo ima segíthet abban, hogy ezek a kapcsolatok tisztábbá és személyesebbé váljanak.

A szolgálat célja nem csupán az érzelmi megkönnyebbülés, hanem az, hogy az ember Isten igazságában kezdjen élni. Jézus szavai szerint: „Megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket” (Jn 8,32). A Sozo ima ezt a szabadságot keresi azzal, hogy segít felismerni és elengedni mindazt, ami eltorzítja az ember Istentől alkotott képét vagy saját identitását.

Fontos hangsúlyozni, hogy a Sozo ima nem helyettesíti az Egyház szentségeit, különösen nem a bűnbánat szentségét vagy a lelki vezetést. Inkább olyan kísérelő lelkipásztori szolgálatként értelmezhető, amely segíthet abban, hogy az ember mélyebben befogadja Isten kegyelmét, és gyógyulást találjon a múlt terheiből. Sokak tapasztalata szerint a Sozo ima segít abban, hogy szabadabban tudjanak imádkozni, könnyebben tudjanak megbocsátani, és nagyobb bizalommal forduljanak az Atya felé.

A Sozo ima tehát olyan lelki út, amely a Krisztusban kapott megváltás teljességét szeretné segíteni megélni: a gyógyulást, a szabadulást és az Istennel való élő kapcsolat helyreállítását. Jézus küldetésének lényege éppen ez a teljesség, amelyről így beszél az evangéliumban: „Azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyen” (Jn 10,10). A Sozo szolgálat ezt a bőséges életet szeretné közelebb hozni azokhoz, akik Isten gyógyító szeretetére vágnak. Vágyunk-e rá? Vágyunk-e a teljes életre, amelyet Jézus megígért? Akkor itt a lehetőség igénybe venni, keressük bizalommal a plébánost: +36-70-332-8187

Júdáspénz

Jézus tanítványai közt vót Júdás es, aki Jézust harminc ezüstforintért a főpapok kezére adta. De amikor látta Jénust megostorozva, töviskoronával a fején, erőst megrendült, s szaladt vissza a főpapokhoz, s vitte a harminc ezüstforintot. De a főpapok nem fogadták vissza.

Júdás akkor elrohant, az a pénz mintha égette volna a kezét, fogta és széjjelszórta ott a gecsemáni kertbe, s kétségbeesésében egy görbe fára felakasztotta magát.

S ott nőtt ki először egy virág, ami olyan pénzalakú termést hozott, ezüstös és kerek termést, de az olyan, mint hogyha az eldobott ezüstpénzek lennének. El es nevezték Júdáspénznek, s a nép ma es úgy üsmeri, hogy Júdáspénz.

(Lammel Annamária – Nagy Ilona: Parasztbiblia)

Gurul az élet

Az utóbbi száz évben Szentmihály és a város közötti közlekedés meglehetősen nagy átalakuláson ment keresztül. A múlt században, a háború előtti időkben többnyire gyalog és kerékpárral, lovas kocsival közlekedtek falunk lakói, ha Szegeden volt dolguk; főként a gyárakba jártak dolgozni, piacra hordták a portékáikat, többen földet műveltek a város határában. Legkorábban – 1928-ban – Lábdy István, az egyik szentmihályi liszt- és paprikamalom tulajdonosának fia vásárolt egy úgynevezett Magomobil, mely a budapesti autógyárban készült, így ő ekkor már autóval tette meg ezt a néhány kilométeres utat a városig. Testvére, néhai Lábdy Mária egykori mesélései alapján csak neki, és a textilgyár tulajdonosának volt autója Szegeden abban az időben. A szülők – Lábdy Ákos és Szabó Mária – előnyösebbnek tartották az autó fenntartását, mint a lovaskocsiét, hiszen így nem kellett lovat etetni, ráadásul a lovak gondozására egy embert foglalkoztatni. A négy lánytestvér egyike – Lábdy Erzsébet, azaz Pöszi – is megtanult autót vezetni, és a női vezető még nagyobb ritkaságszámba ment abban az időben, mint a kocsí. A rendőr is haptákba vágta magát, amikor megállította! A rossznyelvek szerint az is számított Lábdyéknak, hogy a másik malom tulajdonosainak – Szánthó Lajosnak és Józsefnek – még nem volt autójuk, így a Lábdy család büszkélkedhetett vele előbb. A két malmos család természetesen jóban volt egymással, de egy csendes versengés mindig érződött.

Az autóbúszközlekedés falunk és a város között jóval később vette kezdetét, mint Szeged többi részében, például Kiskundorozsmára sokkal hamarabb járt busz, mint Szentmihályra, ahová csak a hatvanas években indították el a helyi tömegközlekedés járatait. Először farosbusz közlekedett felénk, és 76-os számjelzést kapott, majd 66-os lett évtizedekig, jelenleg ismét 76-os. Végállomása a kezdetekkor a Szent György téren volt, majd a Bartók téren, Mars téren, útvonala sokszor változott. A közlekedés minősége 60-70 év alatt sem lett sokkal jobb; talán gyakrabban jár a busz, mint eleinte, de csúcsidőben a tömeg hatalmas, az ülé- és gyakran még az állóhely is meglehetősen kevés, a menetidő pedig hosszú. Utóbbi oka elsősorban az, hogy egy igen forgalmas vasút keresztezi az útvonalat, ennek köszönhetően pedig a sorompót gyakran kell lecsukva tartani, ami főként reggelente okoz bosszantó tízperceket a járművekben ülőknek.

Nagyon kevesen vagyunk, akik próbáljuk kijátszani a reggeli káoszt, és kerékpárra pattanunk. Természetesen sokan ezt nem tehetik meg, mert mozgásukban korlátozottak, vagy az autójukban sok csomagot, munkaeszközt stb. kell szállítaniuk, amit a bicikli nem bír el. A gyere-

Lábdy István, mint sofőr és az ő Magomobilja

keket sem lehet a nagy iskolatáskákkal biciklivel útnak indítani reggelente. Kényelmetlenné teheti a biciklihasználatot az időjárás is, hiszen ha esik és fúj, nem épp a legkellemesebb a nyeregben ülni. Hátulütője a tekerésnek a ruházat is, hiszen a legtöbb munkahelyen nem lehet biciklis szerelésben megjelenni, vinni kell átöltözős szép ruhát; egy munkahelyi öltöző, és benne egy vízcsap sem hátrány. Rengeteg korlátot fel tudunk tehát sorolni a kerékpározás kapcsán, és előnye sem mindenki számára előny: aki a biciklit választja közlekedési eszközéül, csak kicsivel ér be hamarabb a városba, mint egy sorompóval akadályozott, többszáz méteres sort kivárni kénytelen busz vagy autó. Mi oka van mégis, hogy néhány fanatikus mind ezek ellenére is tekerve közlekedik? Leginkább az, hogy a sok felsorolt negatívumot felülír egyetlen indok, ami egyszerűen csak annyi, hogy nagyon szeretünk biciklizni! Nyilvánvalóan a kedv a legfőbb motiváció, a többi csak járulékos előny: drótszámmárral a város minden zugába viszonylag hamar el lehet jutni, nem kell tankolni, bárhol le lehet parkolni, amiért nem kell fizetni, nem kell gyalogni, nem kell cipekedni, mert a bicikli nemcsak minket visz el, hanem a kisebb csomagunkat is. A vasúti átjáróhoz érve a sorompó felnyitása után azonnal lehet indulni, míg a hosszú sor végén álló autósok egy része előtt újra lecsukják, mielőtt még lassan odagurulnának a kereszteződéshez. Biciklizve – ami oda-vissza kb. napi egyórányi pedáltaposást jelent – le van tudva a napi, saját testünk érdekében tett jócselekedet: vérkeringésfokozás, edzés, kalóriafelhasználás, lelki töltekezés.

Mivel magam is ezen biciklis örültek közé tartozom, nagyon nehezen viselem, ha valamilyen okból kifolyólag kettő helyett négy kerék, vagy a tömegközlekedés mellett kell döntenem reggel. A téli havazás és a hideg vitt rá erre legutóbb, és ragasztott a buszra kényelemből az utóbbi hónapokban, és talán a negyven fokok nyár is jobb belátásra fog bírni, mint az utóbbi években, amikor

nem hagytam ki egyetlen napot sem télen, sem nyáron. Július-augusztus hónapokban délután a Kecskéstelep és Szentmihály közötti bekötőút annyira forró, hogy az aszfalt szerintem 50 fokos levegőt tükröz vissza – arról nem is beszélve, hogy itt valami megmagyarázhatatlan meteorológiai jelenségből kifolyólag reggel is és délután is szemből fúj a szél – így valóságos bódulatban, enyhe módosult tudatállapotban lehet hazaérni a melegtől, és nem elsősorban a mozgástól kifáradva. Csak félórás pihenő, a hűvös szobában gőzölgő test lecsillapodása után lesz képes az ember lánya arra, hogy kezdjen magával valamit otthon. Ettől függetlenül a buszon ülőknek sem sokkal jobb a helyzetük nyáron: patakokban csurog a lábakról az izzadság, és csak kicsivel kevésbé tikkadtan érhetünk haza, mintha előtte egy testet-lelket kifárasztó, izzasztó biciklizést végrehajtottunk volna. Természetesen a klímás autó a legjobb és legkímélőbb választás ilyenkor.

Fanatikus bicikliként azt kell mondanom, hogy aki hozzám hasonlóan zárt helyiségben dolgozik nap közben, vajmi keveset lát a napból, a kinti időjárásból, a természetből, és ha utóbbiakat nem építi be valahogyan az életébe – jobb híján a közlekedése során – akkor hosszú távon megsínyli azt mind a teste, mind pedig a lelke.

Az ember évmilliókig kint élt a természetben, és valahol ma is ott lappang bennünk ennek lenyomata. Hozzáértők szerint legalább hetvenkét órányi, egyfolytában az anyatermészet ölén eltöltött idő kell ahhoz, hogy visszacsalogatva őseim mivoltunkat újra meghalljuk a szél hangját, a levelek zörejét, az állatokat, és ne ijedjünk meg egy-egy nagybacska hangyától, bogártól, de még a rókától sem, de ugyan kinek van erre rendszeresen ideje? Aki a négy fal között tölti élete nagy részét, jólesik

csak egy félóra is megpattani a bezártságból, és céllal, vagy anélkül – a berögződött szemléletmódunkat félretéve – útnak eredni. Ha csak egyszerűen friss levegőt szeretnénk szívni, legjobb, ha kapjuk magunkat és a biciklinket, majd elmegyünk kiszellőztetni fejünkben a nap folyamán bennragadt elengednivalót, korlátot, a képzelet furcsa szüleményeit ott, ahol csak a madár jár, magyarul legalább tavasszal és ősszel biciklivel megyünk dolgozni, azzal tekerünk haza, hiszen úgysem lenne máskor erre időnk a nap többi részében.

A fehérparti bekötőúton – ami a szél miatt legtöbbször egy nehezített menet biciklivel – messzire elviszi tekintetünket és pillanatok alatt elfeledteti a nap viszonyosságait a zöldellő vetés látványa, ahogy keresztülszalad rajta néhány vadnyúl, vagy fácán. Érdekes volt megfigyelni az útszéli kökénybokrok napról napra pattanni készülődő rügyeit, majd egyik nap meglepetéseként már az illatukat is érezni. Az akác fog hamarosan bódító aromájával megajándékozni minket a kerékpárút mellett. Májusban majd a virágzó repceföldek nyújtanak szédületes panorámát a Holt-Tiszán túl, aminek látványát véletlenül sem érdemes kihagyni legalább egy oldalra tekintés erejéig, és ugyanolyan pompás lesz a pipacsokkal és búzavirágokkal tarkított gabonátábla és a napraforgók látványa is nyáron, ami mellett egész más közvetlen közelségben elkarikázni, mint autóval egy pillanat alatt elrobogni. Egy röpke tízperc alatt keresztültekerünk a bekötőúton, és azon kapjuk magunkat, hogy egy szemlélődő kirándulásban is részünk volt munkából hazafelé, és este még jobbat is alszunk.

Molnárné Szekeres Judit

Méltó módon ünnepeltük március 15-ét

Március 15-én, vasárnap a szentmise után kivonultunk a templom előtti kettős kereszthez, mely azzal a céllal készült, közadakozásból, hogy itt ünnepelhesse meg a faluközösség nemzeti ünnepeinket.

Zászlónk jelenlétében a mintegy 70-80 személy, köztük a sok-sok kisgyermek elénekeltük a Himnuszot. (A gyermekek között voltak, kiknek szülei fontosnak tartották szép magyar ruhába öltöztetni gyermekeiket, úgy mint Palkót és kishugát. Szép volna, ha ez követendő példa lehetne.)

Ezt követően elhangzott Petőfi Sándor *A magyarok Istene* című verse, melyet Fejes Ferenc olvasott fel a mintegy 150 éves Petőfi-kötetből.

Kovács Zoltán plébános atya mondott ünnepi beszédet a zászló piros-fehér-zöld színeire építve a megemlékezést. Ezt követően Bodó Jenő helyezte el a koszorút az emlékhelyre. Plébános atya vezetésével imádkoztunk a szabadságharcban elesettekért, magyar hazánk, nemzetünk, és az egész világ békéjért. Az ünnepség a szózat eléneklésével ért véget.

Fejes Ferenc

Harangok

Mikor arra gondoltam, hogy a harangokról írok, eszembe jutott Hemingway: Akiért a harag szól című regénye, és az az egyszerűség, ahogy megfogalmazódik a válasz arra a kérdésre, hogy kiért szól a harang. És mikor megtaláltam a regény mottójának eredeti szövegét, rá kellett jönnöm, hogy az idő végtelen kútjában ott van már minden, ami miatt naponta megszólalnak harangjaink.

Szerencsések vagyunk. Szerencsések, mert templomunk tornyából harangszó jelzi reggeli teendőink kezdetét, délidőben pihenésre és ebédhez hív, és harangszó jelzi azt is, hogy a nap vége felé ideje megpihenni.

Körülbelül 1500 éves, élő hagyomány hangjai ezek, a nyugati civilizációhoz való tartozásunkat jelzi, és azt, hogy teendőink, kötelezettségeink vannak.

Talán az 5. század végén, a 6. század elején kezdték a bencés rendi templomokban használni a harangot, hogy jelezze a szigorú rend szerint élő közösségnek az imák, misék és egyéb szertartások idejét.

A kereszténység terjedésével, a templomok számának növekedésével Európában, a nyugati kultúrában általánossá vált a harangok használata. Nem csak vallási jellegű funkciója volt, de a dolgozó, földműves, iparos emberek számára az idő múlását is jelezte, az egyes napszakokhoz tartozó munkák és teendők idejét. De megkonduktak akkor is, ha valamiféle veszély közeledett: ellenség, vagy viharfelhők, a folyók kiléptek medrükből, vagy tűzvész pusztított a településen. A mai napig vannak olyan települések, közösségek, ahol a vészjelző funkciója megmaradt. (Ilyen a Röske környéki tanyavilágban a viharharang.)

Szerencsések vagyunk, mert a harangok szava nekünk is üzen, ugyan úgy, ahogy elődeinknek. Örökségünk része a harangszó, ahogy örökölt kultúránk része az is, hogy megértjük üzenetét, tudjuk, hogy mikor, miért szólnak. Mert rendje van ennek is, mint minden emberi dolognak ...

Reggelente 6 órakor, délben és este 7 órakor szólal meg templomunk nagyharangja, körülbelül három percig hallhatjuk a Szent Mihály harang hangját. Ezen alkalmakkor az Űrangyala imára hív bennünket. Az esti imádság idején megszólal a legkisebb harang, a lélekharang is, hogy az elhunytakra is emlékezzünk, mondjunk értük egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet.

Ez a mindennapi rutin évente egy alkalommal törik csak meg, amikor Húsvét előtti nagyhéten, Nagycsütörtökön az esti mise után elhallgatnak a harangok, „Rómába mennek”. Jézus szenvedései, keresztfeszítése miatti gyász jele ez, a harangok némasága. Nagyszombat estéjén „térnek vissza”, szólalnak meg újra a harangok, és veszi kezdetét a feltámadás ünnepe. Az összes harang megszólal ekkor, ahogy a húsvéti körmenet kezdetén is, hirdelve az élet győzelmét a halál felett.

Templomunkban hetente többször is van mise, minden alkalommal, előtte félórával megkondukt a harang,

jelezve a készülődés idejét, majd negyed óra elteltével újabb harangszó jelzi, hogy ideje indulnunk, és természetesen a misék kezdetét is harangszó jelzi.

És megszólal az összes harang gyászmisék végén is, temetéseken is. Mind a négy. A Szent Mihály harang mellett a Kármelhegyi Boldogasszony és az Űrangyal harang. A lélekharang funkcióját tekintve a legkülönlegesebb. Ez az, amelyik jelzi a közösségnek, hogyha meghal valaki, és ez az, amelynek hangja utolsó útjára elkíséri az elhunytat.

Mikor körülbelül 30 évvel ezelőtt először jöttünk Szentmihályra, megnézni azt a házat, amiben most lakunk, visszafelé megbeszéltük a látottakat. Feleségem mosolyogva kérdezte, hogy láttam-e, milyen közel van a templom. Igen, láttam. Örültünk, hogy olyan helyen fogunk lakni, ahol hallhatjuk a templomi harangok hangját. Ahol olyan közegbe kerülhetünk, amit mindig is szeretünk.

Szerencsések vagyunk, mert van egy olyan hely a világban, ahol otthon vagyunk, ahol a harangok hangjai jelzik, hogy egy élő, aktív, keresztény közösség részei lehetünk, ahol nap mint nap érezhetjük és érthetjük: a harangok mindannyiunkért szólnak. Érted is.

Rácz János

Siettem le a buszról a PICK-nél, hogy elérjem a villamost. Legnagyobb bosszúságomra nem várta meg a buszt, az orrom előtt indult el. Pedig nagyon számítottam rá, és az oldalam is sajgott egy becsípődés miatt. Ugyanolyan nehezemre esett az állás, az ülés és a járkálás is. Hideg is volt, így hát elindultam gyalog a munkahelyem felé, annak ellenére, hogy csak bicegve tudtam haladni.

Rövid idő múla után görnyedt hátú nénikét látok, aki az éjjel hullott friss havat próbálja lapátolni, de látszik, hogy küszködik vele.

Elmegyek mellette, nekem is van bajom. Néhány lépés után mégis visszafordulok, és felajánlom, hogy segítek. Nem utasít vissza, látszik, hogy jólesik neki a segítség. Néhány perc alatt kész is vagyok, visszaadom a lapátot. A zsebébe nyúl, hogy megfizessen, de gyorsan visszautasítom: nem azért csináltam, és amúgy is ráérek.

Elindulok tovább, most már egész jó hangulatban, vidáman. És láss csodát, a derékfájásom is elmúlt...

balu

Batyus családi farsang a plébánián.

Köszönjük Annának az ének-, Zalánnak a tánctanítást, Icunak a játékokat.

A legkisebb farsangolók

Kicsik és nagyok együtt ropták...

Csak le ne essen...

A tűzoltó és dédije

Rabbi és rab, indiánok, cowbojak, boszorkák, tündérek lepték el a közösségi házat

MISEREND

Vasárnapokon 10:30

Szerdánként: 18:00

Csütörtökönként: Medjugorjei csoport szentmiseje Perlaki Gyuri atya vezetésével: 18:00

HITTAN A PLÉBÁNIÁN

Vasárnap 9:30 3-4 osztályosok részére elsőáldozási felkészítés..

Óvodai hittan csütörtökönként 15:30 az óvodában. A részvételi szándékot jelezzék az óvónéniknél vagy **Gilice Attila** hittantanárnál.

ÉNEKKAR

Próbák szerdán 19 órakor a közösségi házban

Telefonon bármikor hívható **Kovács Zoltán**
plébános: 70/332-8187

Munkatársaink elérhetősége:

Fejes Ferenc templomgondnok, liturgikus munkatárs: 20/562-8557

Gilice Attila képviselő testület világi elnöke, hitoktató, lelkipásztori munkatárs: 20/323-8170

Weblap: szeged-szentmihaly-plebania.hu

E-mail: szentmihalypleb.szeged@gmail.com

Számlaszám: 10700062-74452853-51100005

A temetéssel, a harangozással és a liturgikus renddel kapcsolatban bizalommal keressék
Fejes Ferencet a Hasító u. 6. szám alatt
vagy telefonon: 20/562 8557,
aki a megyéspüspöktől engedéllyel rendelkezik temetés végzésére és áldoztatásra.

ANYAKÖNYVI HÍREK

2025. szeptember– 2026. március

KERESZTELTEK

Györgyi Ádám és Györgyi-Süli Boglárka fia Konor
Csonka Zoltán és Csonka-Pipó Edit leánya Lara
Papp Attila és Pappné Ferentzi Bernadett leánya Jázmin
Papp Attila és Pappné Ferentzi Bernadett leánya Lilianna
Both Vilmos és Both-Kovács Adrianna leánya Bella

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Mezey Kristóf András és Szigecsán Katinka

ELHUNYTJAINK

Berta Imre
Kotogány István
Lovászi Ferenc László
Vér Sándorné Nagy Ilona Julianna
Tóth Pördi Istvánné Kiss Ilona Etelka
Pálíró Miklós
Papp Lajos
Tóth Pördi Jánosné Papdi Julianna
Baloghné Nagy Hermina
Hell István László
Kónya Imre Menyhért Gombos Erzsébet

Adj, Uram örök nyugodalmat nekik,
és az örök világosság fényeskedjék nekik.

NAGYHETI SZERTARTÁSOK

Nagycsütörtök 16 óra Utolsó Vacsora miséje

Nagypéntek 11 óra gyónatás
17:30 keresztút

18:30 Nagypénteki szertartás, Passióval

Nagyszombat 8–17 folyamatos Bibliaolvasás
18 óra Húsvéti vigília mise

Húsvét vasárnap 10.30 ünnepi szentmise, majd feltámadási körmenet

A szeged-szentmihályi Szent Mihály Plébánia hírlevele

6710 Szeged, Palánta u. 2.

Felelős kiadó: Kovács Zoltán plébános; tördelő-szerkesztő: Bauer Ferenc

Nyomtatás: SIGILLUM 2000 Bt., Szeged, Homok u. 15/B.